

Telefonidraama

Anne Orav

Tunnid olid just lõppenud. [cyan] sõbrad lippasid koolimaja uksest välja. [cyan] Raul ja [green] Mihkel otsustasid koduteel veidi lõbutseda. Üheskoos tuldi mõttele pisut puu otsas ronida. [cyan] Raul ronis vahetpidamata aina kõrgemale ja kõrgemale. [green] Mihkel kiikus puuoksa küljes ikka edasi ja tagasi, nii et jopehõlmad lehvisid. Kui [cyan] poistel kiikumisest ja ronimisest villand sai, otsustati koju kõmpida. [cyan] Raul astus koduuksest sisse ja teda tervitas [yellow] ema. „Miks sa telefonile ei vasta?“ kärkis [yellow] ema. Nüüd avastas [cyan] Raul, et oli oma telefoni [green] Mihkliga hullates ilmselt kaotanud.

Samal ajal kui [yellow] ema pragas [cyan] Rauliga, jalutas [pink] perekond koeraga tänaval. [orange] Pitsu terav nina haistis tehnikaseadme lõhna. Ta klähvis, nii mis jaksas, et tema [red] perenaine seda õnnetut telefoni märkaks. [red] perenaine ja tema [pink] tütar helistasid [cyan] Rauli [yellow] emale. [yellow] ema ja [red] telefoni leidja kohtusid [cyan] Rauli koduukse ees ja [yellow] ema andis tänutäheks [red] perenaisele ja tema [pink] lapsele rabarberikooki.

Kogu seda lugu nägi pealt [grey] mutt, kes elas täpselt selle puu all, kus telefonidraama aset leidis.

[cyan] Raul	[pink] perenaise tütar
[green] Mihkel	[pink] [red] perekond: perenaine ja tütar, koer
[yellow] ema	[orange] koer Pitsu
[cyan] [green] poisid: Raul ja Mihkel	[grey] mutt
[red] perenaine	